

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 182/2016
20.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предраг Трифуновић, председника већа, Јелене Боровац и Звездане Лутовац, чланова већа, у парници тужиоца Ј.Х. из К., чији су пуномоћници Н.И. и Б.М., адвокати у Ц., против туженог С. ДОО Н.С., кога заступа Б.Б., адвокат у Н.С., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Сомбору Гж1 129/2015 од 10.07.2015. године, у седници већа одржаној дана 20.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Сомбору Гж1 129/2015 од 10.07.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу П1 432/14 која је донета након одржане и закључене главне расправе 24.03.2015. године, а објављена 27.03.2014. године, обавезан је тужени да тужиоцу исплати на име мање исплаћене накнаде за годишњи одмор износ од 26.174,83 динара са законском затезном каматом од 20.04.2014. године па до исплате, те да на досуђени износ тужени за тужиоца уплати припадајуће порезе и доприносе надлежним фондовима по стопи које буду важиле на дан плаћања, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 42.894,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења па до исплате.

Решењем Вишег суда у Сомбору Гж1 129/2015 од 10.07.2015. године, ставом првим изреке, жалба туженог је делимично усвојена, те је решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди преиначено тако што се захтев тужиоца преко износа од 33.928,00 динара па до досуђених 42.894,00 динара одбија, док је у преосталом делу жалба туженог одбијена а побијано решење потврђено. Ставом другим изреке, упућено је првостепеном суду да изврши исправку пресуде тако што ће испод грба у заглављу одлуке унети правилан датум њеног доношења.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права с позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420 ст.5 ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

По члану 420 став 1 ЗПП странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правоснажно окончан.

У конкретном случају ради се о решењу о трошковима поступка којим се правоснажно не окончава поступак а не ради се ни о другостепеним решењима против којих је увек дозвољена ревизија у смислу члана 420 став 3 и 4.

По члану 28. став 1. ЗПП, када је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом Закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Према ставу 2. овог члана, прописано је да камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизијом тужиоца се побија другостепено решење којим је одлучено о трошковима парничног поступка.

Услови за изјављивање ревизије против правноснажне пресуде донете у другом степену, као и оцена дозвољености ревизије прописани су чланом 403. ЗПП.

Трошкови поступка представљају споредно потраживање, па се према члану 28. Закона о парничном поступку, не узимају у обзир приликом оцене права на изјављивање ревизије у ситуацији када не чине главни захтев, у ком случају се ревизија не може поднети (члан 410. став 2. тачка 5. ЗПП), због чега ревизија тужиоца није дозвољена.

Изузетна дозвољеност ревизије је прописана у члану 404. ЗПП због потребе разматрања правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права (посебна ревизија), односе се само на другостепене пресуде које се не би могле побијати ревизијом по члану 403. овог Закона. С обзиром да ревизија изјављена против решења о трошковима поступка никада није дозвољена, према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 403., у вези са чланом 28. став 1. и 420. став 6. ЗПП, не може бити ни изузетно дозвољена у смислу члана 404. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија,
Предраг Трифуновић, с.р.**